

Tänä kesänä on hellekeleistä johtuen treenattu vesijuttuja paljon; Laurin kanssa perusteellisesti ja vähän Hinninkin kanssa. Heinäkuussa olin lomalla ja helteiden keskellä ei paljon muuta jaksanut tehdä kuin uittaa koiria. Lapualla olin Laurin kanssa yhden raunioviikonlopun.

Ja se tarina: Maanantaiaamu Hinninpihalla.

Tavallinen arkiamu ja on töihin lähdön aika. Tunnen pahan hajun leijuavan ilmassa. Päätän, että illalla vaihdan koiran petien päälliset, jos vaikka ovat tahrineet ne. En ehdi lähteä, kun Lauri alkaa oksentaa. Se ehtii takaovelle, mutta minä en ehdi avata ovea. Oksennus on matolla. Luutikku on nieltä kokonaisuena ja sehän se pyrki ulos.

Siivoan oksut ja Hinni tulee paikalle ihmettelemään. Tunnen pahan hajun voimakkaana ja nuuskaisen Hinniä. Juu, ihmisen paskaa se on. Geelikerros kaulalla ja Hinni saa komennon pesuhuoneeseen. Siinäpä vielä pesen koiran tervashampoolla ennen töihin lähtöä. Todella piristävä aamusessio!

Koiraperheen aamut saattavat joskus venyä, onneksi ei usein. Ne patjanpäälliset jäi vaihtamatta.